

РЕШЕНИЕ

№ 27440

гр. София, 14.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 20.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Мариана Маркова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5410** по описа за **2025** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.73 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на И. Д. Н., с ЕГН [ЕГН], с която се иска възобновяване на административнонаказателно производство по издаване на фиш № 9384529/13.10.2022г. от Център за градска мобилност ЕАД (ЦГМ), на основание чл.72, ал.2 във вр. с чл.71, ал.1, т.2 ЗАНН.

Молителят твърди, че с имейл по електронна поща от 07.04.2025г. от Национална агенция за приходите разбрал за свое публично задължение с изтекъл срок за доброволно изпълнение, а именно – глоба, наложена с цитирания по-горе фиш. Счита, че не е налице материалноправно основания за привличането му към административно наказателна отговорност, поради това, че не му е била предоставена възможност да се защити, тъй като не бил уведомен по надлежния ред, което представлявало съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл.70, ал.2, т.7 от ЗАНН. Претендира разноски. В съдебно заседание молителят не се явява и не се представлява.

Ответникът чрез адвокат Г., моли съда да остави молбата без уважение като неоснователна. Счита, че не са нарушени правата на жалбоподателя, същият не е бил лишаван от право на участие в административно наказателното производство. Лицето не било заплатило доброволно дължимата глоба в рамките на 7-дневния срок, нито е възразило в рамките на този срок, така че да му бъде издадено акт за установяване на административно нарушение. Прави претенция за разноски.

Прокурорът от СГП счита, че молбата е неоснователна и моли съда да я остави без уважение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените в молбата основания, приема следното от фактическа и правна страна.

На молителя е бил издаден горепосоченият фиш за извършено нарушение по чл.178е от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) – паркиране на тротоар. Фишът е представен по делото (л.9) и в текста му е отбелязана и разпоредбата на чл.94, ал.3 ЗДвП, която не е относима към нарушението според описанието му във фиша. В последния не е отбелязана датата на закрепването му върху автомобила, което съгласно чл.186, ал.3 ЗДвП се смята за връчване на фиша. На една от представените снимки е видно поставянето на предмет, вероятно от хартия, под лявата предна чистачка, върху предното стъкло на автомобила, но не е различимо съдържанието на документа, ако описаният предмет представлява такъв.

Систематичното тълкуване на разпоредбите относно издаване на фиш от вида на процесния и събирането на наложената глоба в съответствие с чл.46 от Закона за нормативните актове, чл.5, ал.2 и ал.4 от Конституцията на Република България и чл.6 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (КЗПЧОС), както и съображенията, изложени в решение № 1/01.03.2012 г. по к. д. № 10/2011 г. на Конституционния съд налагат извода, че ал.8 на чл.186 ЗДвП не следва да бъде тълкувана изолирано и в смисъл, че неплащането на глобата доброволно в 7-дневен срок от датата на издаването на фиша изключват възможността той да бъде оспорен. Посочената разпоредба следва логиката на чл.186, ал.2 ЗДвП, която предоставя възможност на лицето да оспори извършеното от него нарушение, в който случай му се съставя акт; съответно, провежда се производство по установяване на административно нарушение и издаване на наказателно постановление по правилата на ЗАНН. Едва в случай, че посоченото лице е присъствало на издаването на фиш съгласно чл.186, ал.3 от ЗДвП и не е оспорило извършеното нарушение, е възможно да се приеме, че последиците по ал.7 и ал.8 не противоречат на правото на достъп до съд.

Доколкото в случая не се установява по-ранен момент, когато жалбоподателят да е имал възможност да упражни това си право на оспорване, следва да се приеме, че с подаване на процесното искане той е обективирал становището си, че не е извършил нарушение. Липсата на доказателства за закрепване на фиша съобразно изискването на чл.186, ал.3 ЗДвП при отсъствието на нарушителя обосновава извод, че адресатът на фиша не е могъл да участва лично в производството. Поради това, искането за възобновяване на производството по издаване на същия фиш е допустимо, като подадено в срока по чл.71, т.3 във вр. с чл.70, ал.2, т.7 ЗАНН. То е и основателно по изложените по-горе съображения, като предвид така направеното оспорване за извършеното нарушение е следвало да се състави акт за установяване на административно нарушение.

Искането за възстановяване на разноски по делото, направено в молбата за възобновяване, не следва да бъде уважено предвид липсата на доказателства за направени такива.

Така мотивиран и на основание чл.73, ал.4, т.1 ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ВЪЗОБНОВЯВА административнонаказателнопроизводство по фиш серия СО № 9384529/13.10.2024г., издаден от контролър в „Център за градска мобилност“ ЕАД, с ЕИК[ЕИК]. ОТМЕНЯ фиш серия СО № 9384529/13.10.2024г., издаден от контролър в „Център за градска мобилност“ ЕАД.

ИЗПРАЩА преписката на контролър в „Център за градска мобилност“ ЕАД, за съставяне на акт за установяване на административно нарушение.

РЕШЕНИЕТО на основание чл.73, ал.5 от ЗАНН е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.